

Молодий комунар

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Субота, 3 жовтня 1987 року

№ 119 (3938).

Ціна 2 коп.

НА ФЕРМАХ — МОЛОДІ ГОСПОДАРИ

НІ, СЬОГОДНІ ми розповімо не про знаменитих чабанів Закарпаття. Не буде в публікації відгомону чарівних мелодій з гірських карпатських полонин. Адже у хлопців з КМК колгоспу імені Богдана Хмельницького є інша мелодія. Така ж ніжна й приємна — це мелодія праці.

Близько року тому, на районно-виборній конференції Ульяновського райкому комсомолу на Григорія Горбачова товариші по Спілці дивилися і дивувалися. Дивувалися, бо на піджаку чабана колгоспу імені Богдана Хмельниць-

вості мучить: що ж зимою даватимемо? Оце зерно, щоб віаці попропадали? Потім ветфельдшер скаже, що пропала... «від головного болю». Бувало вже й таке.

Мучить хлопця совість. Не за свою, а за чийсь провину, за необдуману вказівку: засипайте. Не дали просохнути, поспішили поставити на папері цифру заготовленого.

Зразу скажемо, голова правління колгоспу В. С. Курашкевич запевняв, що мокре зерно просушать. Але навіщо давалася ота горезвісна вказівка його

ЛЮБИЛА Надя дивитися на море. Часто, після зміни, виходила на палубу корабля, милувалася хвилями. Різне воно бу-

БЕРЕГ

вало. То тихе, лагідне, а то бурхливе, аж сердите. Спрямовувала погляд в далечині, і вишукувала на горизонті береги.

Бачила їх дівчина багато. Працюючи після закінчення Одеського морехідного училища кухаркою на суволазних суднах, побувала у В'єтнамі, Японії, Лівії, інших країнах. Повертаючись після кожного плавання, старалася першою побачити берег. Свій, рідний.

Не знала тоді Надія Крисько (я не було понад шість років тому), який у неї в житті буде берег. Не думала навіть про це. Та життя розсудило по-своєму. Вийшла Надя заміж за свого односельця, значном приїхала жити до сестри на Кіровоградщині. Сподобалось.

Надія працює дояркою. П'ять років, як вона у колгоспі імені Куйбишева, на другій молочнот-

плавати. Проте ніхто на фермі й слова не сказав. А наставниця Ярослава Василівна Каліна заспокоювала: «Я не краще починала...». Допомогала своїй учениці не словом, а ділом: то покаже, як краще доїти, то розповідь про свої «секрети».

Десь через місяць Надя заспокоїлась. Повірила

НАДІЇ

в себе, що зможе не гірше за інших справлятися з роботою. У кімні року показники мала неспогані: по 3400 кілограмів молока від корови. А ще через рік — 3600...

Розмова час від часу переривалася. То за відом Надія побігла, то молоко понесла зливати. Валентин Сергійович тільки рукамі розвів:

— Не встигнемо за нею ходити, ось трохи пізніше, коли впрорється, поговоримо. Можливо й Степан, її чоловік, навідається. Він тут слюсарює.

Надія, коли робота наближалася до кінця, розповіла про ферму. Сказа-

— Мало, дуже мало, — сумує доярка. — Навіть не думали ми всі, що так різко знизяться надії. Торік на кожну корову мали по 4149 кілограмів в цілому по фермі. Підвела зима...

Так, зима суворо спитала за безгосподарність керівників колгоспу. Худоба голодувала, скухла.

— Гадаю, що подібне не повториться, а ми зі свого боку зробимо все можливе для досягнення шеститисячного рубежу. — Надя на мить задумалася. — Та ще б механізації приділити більше уваги...

КРИСЬКО

Секретар партійної організації Валерій Іванович Самойленко не дивувався критичним зауваженням. Знає: молода комуністка Крисько ніколи не мовчатиме про недоліки. Завжди на партійних зборах снає про наболіле.

Шодня дівчина надокучила від корови по 12,1 кілограма молока. Це ж, напевне, доярка на фермі і діє й пошує, як кажуть у таких випадках?

— Нічого подібного! — сміється Надя. — Дома всі любимо слухати музи-

НАГОРОДУ ВРУЧЕНО

Вручення колгоспні «Дніпро» Почесної грамоти ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ.

Колгосп «Дніпро» Світловодського району — одне з тих господарств, де перебудову вимірюють конкретними здобутками у праці. І нехай тут ще немає якихось рекордних показників, але простежується, як крок за кроком у дію вводяться нові резерви.

Успішно склали свій трудовий екзаме́н у минулому зимово-стійловому періоді утримання худоби працівники ферм. Приміром, із збиткової у високопродуктивну галузь виростило молочне скотарство. На виробництві молока колгосп вперше одержав близько ста тисяч карбованців чистого прибутку.

Про ці та інші досягнення трудівників колгоспу говорив на урочистих зборах з нагоди вручення колгоспу Почесної грамоти ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ перший секретар обкому партії М. Т. Саміліна.

Високу відзнаку колгоспники сприйняли як стимул до ударної праці. І не випадково кожен, хто виступив, обов'язково наголошував на необхідності поліпшувати роботу, краще використовувати ті великі можливості, які відкриває процес перебудови.

АНОНС

УВАГА! УВАГА! УВАГА! ВПЕРШЕ У ГАЙВОРОНСЬКОМУ РАЙОНІ!

У суботу, 3 жовтня, у місті Гайвороні в районному будинку культури відбудеться свято газети «Молодий комунар», присвячене Дню Конституції та 70-річчю Великого Жовтня.

У ПРОГРАМІ:

— автопробіт журналістів «Молодого комунара»
— виступи художніх колективів учбових закладів
— виступ молодіжного театру «Юність» м. Гайворона
— конкурс на кращий гумористичний підпис до малюнка.

Переможці різноманітних конкурсів будуть нагороджені призами і подарунками. Учасники свята матимуть змогу взяти участь в прес-конференції «МК», яка розпочнеться о 16-й годині. Усний випуск газети — це зустріч з кращими виробничниками району, ветеранами війни та праці поетами, гумористами.

ПРОПОНУЄТЬСЯ НА ВСІ СМАКИ:

— виставка робіт юних техніків
— книжкова ярмарка
— виставка народної творчості
— виставка-продаж кондитерських виробів.

Початок свята — о 15 годині.

Запрошуємо жителів Гайворонського району, а також усіх бажаючих взяти участь у нашому святі!

ВІВЧАРІ

кого виблискувала новизною, якоюсь неприхованою гордістю медаль «За доблесну працю». У перерві дехто запитував:

— За що нагорода, Григорію?

Йому б відповісти загальними словами: «за працю». Коротко й зрозуміло. Але він не хотів обмежуватися отим звичним, загальним. Звичайно, про труднощі теж не змовчував. Отже — кожному. Завжди зводив до одного — хоч нагороду має він, але й друзі — не гірші. Не було б їх, таких же трудолюбивих, знайомих, не мав би й він нагороди. Чи й вівчарював би дотепер. А так...

Із Григорієм Горбачовим я познайомився на фермі. Залишився він там, бо треба подивитися й підремонтувати дещо в приміщенні. Хлопці — в полі.

Був тоді один з передостанніх літніх днів, колгоспники радо зустрічали допомогу школярів. До чабанів теж прийшли старшокласники Анатолій Кравченко і Петро Павленко.

— Толик до нас уже третє літо проситься. Третє й беремо його в підпасичі. Через рік обіцяє до нас ще прийти. Це такий, що поповнить комсомольсько-молодіжний колектив, — похвалив свого молодшого товариша Г. Горбачова.

Григорій розповідав, що на сьогодні від 100 вівцематок і ярка одержали приплоду 122 ягнят. Говорив, а потім і запитав:

— Напевне, кожен з вас має кофти?

Він посміхнувся, а я з представником райкому комсомолу М. Толопко і секретарем КМК господарства В. Бирлівською здивовано переглянулися: куди це хилить Григорій?

— Не зрозуміли? Я про те, що може й із нашої вовни їх носити. Тож ми й стараємося, щоб віаці завжди були в чистоті, ситі.

Сказав «ситі» і розхвилювався. Запитали, чому. Невже не стає паші на пасовиськах?..

— Луги в нас хороші, справа в іншому. Заготовляли оце зранку фураж на зиму. Накладали такого прилого зерна, що руку в нього засунь — змокріє. Така вказівка була. Тепер со-

засипати в комору, не відпові. Хлопці даремно час і силу тратили: тепер назад розсипатимуть, просушуватимуть.

Розповідь про вовну Григорій і далі продовжував, схвилювано:

— Завжди, коли буваю в сільській крамниці чи поїду до міста, дивлюсь на вироби з шерсті. Не такий вже серед них великий і вибір. Я до того, що приємно бачити результат своєї праці...

Тепер Григорій Горбачов разом із членами комсомольсько-молодіжного колективу Петром Маківичуком, Михайлом Дьомінім доглядають 1132 тварини. Дехто, не задумуючись над сказаним, закине: що ж тут, мовляв, доглядати. Виженеш у поле, похаждаєш, а ті собі, знай, травичку поскубують. Не ображаються на таке хлопці.

Михайло Дьомін господарював на полі. Ледве відшукати його. Так «замаскував» овець, що годі й побачити. І далеченько від села: щоразу вигонять на нові пасовиська. Цінавлюся, як справи.

— Подобається із тваринами. Донедавна працював у клубі. Тепер навіть не шкодую. Знаю, що головне в роботі — стежити за отарою. А ще, — розповідає Михайло, — треба вміти справлятися з тваринами. Вони теж відчують порядок, звикають. Отоді й мороки не буде.

Минулого року замало припасли грубих кормів. Тепер знають, якщо будуть давати їх в недостатній кількості, то це відіб'ється на якості вовни. До речі, в цьому році з однієї віаці настригли вовни по 3,6 кілограма. На сто грамів більше, ніж зобов'язувалися.

Зрештою, справа навіть не в тому, що справляються із планом. Троє членів КМК вважають, що план — обов'язок. У них же є ще інший обов'язок — головний. Це переліконання взятих зобов'язань.

...Коли я прощаюсь з вівчарями, ті не з похвали, а з гордості запитали:

— Тепер знаєте, чому ми задивляємося на вовняні вироби?..

Ю. ЯРОВИЙ,
спецкор «Молодого комунара»,
Ульяновський район.

варній фермі. Не думала-не гадала, що так складеться життя. Втім, не шкодує, що залишилася в селі.

А як вперше подоїла корів, вийшла з приміщення і заплакала. Отак стояла біля дверей і, як маленьке дівча, хлипала. Не виходило в неї з доїнням. Аж соромно було: корови, не звиклі до нової людини, пручалися. Розіп'я думки: це ж ко-

ла і про свій торішній результат — 5689 кілограмів було одержано від кожної корови. Такому показникові раділи всі тваринники ферми.

Тепер вона вже й сама наставниця. Часто розповідає молодим подругам Олі Пилипчук та Олі Мадяренко про свої методи праці. Інколи тут і не може бути — трудяться ж бо за бригадним підрядом!

За дев'ять місяців минулого року Н. Крисько надоїла від корови по 3501 кілограму молока.

А ще подобається мені поратися по господарству. Буваємо у вихідні в райцентрі, при нагоді не пропусаємо виступи артистів.

Часто Надя зустрічається зі своїми ровесницями, розповідає їм про колектив, роботу, ділиться спогадами про море. І сьогодні, на святі газети, розповідь вона молоді району про село, що стало рідним, про своїх трудолюбивих колег.

Наш кор.
Колгосп імені Куйбишева
Гайворонського райо. у.

ПРЕДСТАВЛЯЄМО УЧАСНИКІВ СВЯТА

Члени обласного літературного об'єднання Леонід Нароховий, Костянтин Лесев і Марина Джус живуть і трудяться на Гайворонщині. Свої найперші вірші вони надрукували в нашій газеті. Сьогодні поети в програмі свята газети прочитають свої нові поезії. Пропонуємо читачам кілька з них.

Костянтин ЛЕСЕВ

НОВІ ВІТРИ

Життя — горіння

Ленінця-бійця,
Сумління й честь його
стоять на чатах:
Хоч є у революції початок:
Нема у неї, славної, кінця!
Співай, душа: нова шумує днина —
І зло щезає під натиском бійців!
Бійців за правду Жовтня осяну,
Що запалила людства світлі мрії!
Насхибно вірю в істину одну:
Ніяка хмара Сонця не закрий!
Розбурхано шумлять нові вітри,
А ми їм сміло підставляєм груди.
Упевнені: пощади тим не буде,
Хто заплямляє священні прапори.
З тобою разом, Паріє, завжди.
Двигун держави —
трударів мільйони.
На поклик твій стають нові загони.
А ти у завтра Сонячне веши!

Марина ДЖУС

РІДНА ЗЕМЛЮ

Так щедро життя обдаровує
Сивинами, мов нагородами.
Та й досі, буває, зачаровує
Простенька якась мелодія.
Жалю зірвати пролісок.
Чому, пояснити важко,
В душі оживається болісно
Загибель малої комахки.
І навіть в камінні сірому
Вбачаю красу бентежну.
Довіку в кроках міряла
Рідну землю безмежну.

Зажурену осінню пізною,
Усміхнену в літньому платті.
Люблю її різною-різною.
Шаную її, як матір.

Леонід НАРОХОВИЙ

ЧАС ВІДЛІТАННЯ

Відбігло літо від полів,
Пришли гінці похолодання.
Час відлітання журавлів.
Час відлітання.
Мотори крил — а чужі іраї...
Куди свою тривогу діну?
Ідуть в засіки врожаї.
А де зерно з твоєї надії?
...І, зулившись пуга плин,
Смичка ривок чи звук вітання,
Ти вмиш зостанешся один.
З болісним часом відлітання.
Тобі згадають журавлі
На все своє повноголосся
Забуті радощі й жалі,
І що збулось і не збулось,
Кого любив, кого зганьбив,
Яких надбав синів і дочок...
Все, що зробив і не зробив,
У горлі стисне, мов клубочок.
І ким ти був,
І ким ти став?
Кольнеться в груди запитання.
Чи правди в собі не топав? —
Ударить в дні час відлітання.
На струнах спогадів не плач, —
Тобі останній шанс дається:
Хай відлітає в даль пернат —
Ти залишешся, здається...
Струмочок серця не змилі?
Теорі прогресу приростання!
...Так мало днів,
Так мало слів...
Час відлітання.
Гайворонський район.

Перегукнулись
домра
із баяном...

Шуберт, Глюк, Глієр,
Чайковський, Брамс, Лисенко,
Асаф'єв, Гулак-Артемовський,
Дунаєвський, Шостакович —
твори цих всесвітньо відомих композиторів разом з українськими та російськими народними піснями звучать у виконанні оркестру народних інструментів Хмельницької середньої школи Гайворонського району три десятки літ. У музичному багатоголоссі — домра, баян, акордеон, гітара, контрабас. Оркестранти — школярі з 5-го по 10-й класи. Керівник — учитель Хмельницької СШ Л. І. Солгунівський.

Ні, він не викладає музику, як можна було б допустити, хоча на домрі й контрабасі чинить дітей грати сам (навіть гри на інших інструментах учасники одержують у школі). Леонід Ізраїлевич викладає історію та суспільствознавство. А оркестр — то захоплення. І не тільки оркестр. У різний час бу-

ли в школі троїсті музики, ансамбль балалаєчників; тепер ось створили ансамбль скрипалів та учнівський оркестр народних інструментів, куди входять педагоги школи, працівники дитсадків, колишні учні школи.

— За весь час їх пройшло через оркестр десь із півтори тисячі, — говорить Л. І. Солгунівський. — Часина самі стали викладачами музики, дехто консерваторію закінчив...

А лінійні юних музикантів із Хмельницького зна-

ТВОРЧИСТЬ

ють у Гайвороні й Кіровограді, Новоархангельську й Ульяновці, в Голованівську і... — в багатьох місцях звучав оркестр, на багатьох урочистих концертах. Виставляють школярів виступати й за місцеві будинки культури.

За своє мистецтво оркестр удостоєний звання лауреата республіканського фестивалю дитячої художньої самодіяльності.

Наш кор.

ЦЕ — ЦІКАВО!

Капелюх —
запорука
здоров'я

Уже давно медики застерігають, що засмага — ніяк не ознака здо-

ров'я, що сонячне опромінення шкідливе для організму і навіть спри-яє виникненню раку шкіри. Проте щороку мільйони людей прагнуть «забронзувати» на берегах моря та річок. І лише недавно, в Японії, стали відходити від цієї традиції. Нині там кри-

моді — білосніжна шкіра і блідий рум'янець. Це велика радість для фірм, що випускають відбілюючі огіркові лосьйони та сонцезахисні капелюхи, які однежово швидко розходяться серед представників обох статей.

ЖІНОЧИЙ САЛОН
«МОДНИЦІ З ПЕРЕДМІСТЯ»

ПРОЗОРЕ КРИЛО

«Осень, осень, вновь надо мной твоё прозрачное крыло... Прозоре-то прозоре (справді, восени повітря чистіше, предмети видно чіткіше), та водночас і прохолодне, вітряне, дощове. Відповідно й гардероб потребує утеплення і, можливо, деякого оновлення, пропонуємо-мо модно.

Так, наприклад, знову займає близькі до авангардних позиції джинсова тканина. Але не в формі звичайних «обтяжок» брюк, юбок і курток із густо простроченими накладними кишенями, а у вигляді об'ємних предметів демісезонного типу, на підкладці, з одиначною малополюсною строчкою, краще у тон тканини. Традиційні для джинсових виробів металеві заклепки поступаються місцем пластмасовим брелочкам чи пластинкам у дуже невеликій кількості. Інші модні тканини — «варенка» ангорський трикотаж, пліска, особливо з внутрішнім начосом для утеплення. Брюки в яскраву клітинку з одиначною курточкою або твиста куртка з рясним орнаментом і одиначні брюки — теж популярні варіанти (другий модніший).

Лідер серед взуття —

парусинові кеди оранжевого, червоного, рожевого кольорів, а також у клітинку і квіточку. Діста-ли поширення ажурні чорні панчохи, але ще модніші — білі чи блідо-рожеві, голубі, лілові з набивним рослинним орнаментом.

Спідниці модні вузькі, вище колін з глибокими шлицями на теплішу погоду і вузькі, значно нижче коліна із плісированими оборками, хлястиками, шкіряними оздобами на негоду. На них годяться і велвет, чого не можна сказати про брюки — тут дана тканина відійшла.

Поки що осіннє крило досить лагідне і дозволяє ходити без головного убору. Звичайні модні пишні, навіть штучно збиті, з ефектом «дроту», начосами. Декоративні завитки не актуальні, довге волосся прикрашається стрічкою — червоною, чорною, в дрібні горошки чи клітинку. Довкруг ший можна обкрутити яскравий шовковий шарфик чи хустинку. Серезжки — краще видовжені металеві чи з підвісками.

Прогнози щодо капелюшків: можливо, будуть модними трикотажні з полями типу «полушок» і чепчики з пелеринами.

НОВА хвиля — це на-самперед електронна, синтезована музика, де навіть ритм вибиває, як правило, згідно з програмою ритм-комп'ютер. Брейк-данс, який імітує рух роботів та автоматів, найкращим чином лягає на мелодійний малюнок піснi музики і часто допомагає відтворити на спе-

музика до кінофільму «31 липня». Першу пісню Літвиши «Хтось повинен сказати» прослухав 1981 року Ксенія Георгіаді. Далі серед виконавців були Іржі Корі, Аніс Векі, «Лібія, пісень». Але щоб відтворити в музику свої задуми, потрібна була ціла група.

У березні 1984 року

На верхівці «нової хвилі»

ні уривочок із життя — виступи «новохвильовиків», як правило, вигадливо театралізовані. Серед радянських груп, що грають у цьому стилі — «Браво», «Бригада С», «Кіно», «Аліса», «Рондо». Керівник «Рондо» М. Литвин грав на саксофоні в кращих московських групах 70-х років, виступав як оригінальний композитор джаз-року. З 1976 року він займається аранжировкою музики Олександра Запеліна. Серед їхніх спільних побіг —

склад, який називали «Рондо», дебютував у збірному концерті, присвяченому Міжнародному жіночому дню, що проходив в концерт-холлі столичного готелю «Космос». Після цього група виступила в концертах у Фонд миру і в фонд ХІІ Всесвітнього фестивалю молоді та студентів, а потім активно бере участь у його культурній програмі. Після успішного виступу на фестивалі «Рок-панорама-86» «Рондо» почав працювати під Московської філармонії.

РОЗПОВІДЬ НА ВАШЕ ПРОХАННЯ

Михайло Литвин говорив, що «бачив з'єднати у музиці два початки — холодний електронний і теплий, людський. Теплим початком є голос саксофону».

У «Рондо» виділяється лідер-вокаліст Олександр

появився ще одним здібним музикантом. 128 програм має електронний ударник «Роланд», який обслуговує Олександр Корюкін. На клавішних — поліфонічних синтезаторах — грає Євген Рубанов. Вокально-танцювальний дует Наталія Ветлицька і Світлана Колесникова інколи піднімає, в деяких епізодах танцюють.

Кожна пісня групи має свою режисуру. Стилізація під 50-ті роки. Барвисті несподівані костюми, грим, театралізація номерів цілком заволодівають увагою аудиторії. «А потім, — говорить Литвин, — можна сказати щось велике, серйозне, важливе». Найбільш чітко це видно, коли до пісні «Ти — людина» приєднуються глядачі у залі, щоб разом з музикантами співати про братерство людей, про дружбу та солідарність.

В. ШИЛО.

Картопля у фользі

Візьміть кілька середнього розміру картоплин, обчистіть, помийте і загорніть кожну бульбу в шматочок алюмінієвої фольги разом з невеликою кількістю вершкового масла, сметани, кропу і солі. Якщо знайдете, покладіть туди і листочки м'яти. Згорти покладіть

у сильно нагріту духовку і вийміть через півгодини. Смак спеченої так картоплі — незрівнянний.

Фаршировані
помідори

Вийміть з помідорів серцевину, у кожен розбийте одне яйце, посоліть. Потім складіть томати в неглибоку плоску кастрю-

МОЛОДІЙ ГОСПОДИНІ НА ЗАМІТКУ

лю з розпаленим маргарином на дні і запечіть це все в духовці. Подавайте страву, посипавши її дрібно порізаною цибулею.

Капуста з сиром

Почищену головку капусти розріжте пополам і

кип'ятіть до м'якості в підсоленій воді. Дайте звареній капусті стекти на ситі чи в друшляку, потім полийте її розтопленим маслом (50 грамів на кілограм капусти), посипте тертим сиром і запікайте в духовці 5 хвилин.

Заст. редактора
А. БЕЗТАКА.

«Молодой коммунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

На українському язичі.

БН 02564.

НАША АДРЕСА:

316050. МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

Обсяг 0,5 друку, арк.

Телефони: редактора — 2-54-26, за-
ступника редактора — 2-53-22; відпо-
відального секретаря — 2-55-65; відді-
лів: комуністичного виховання — 4-66-79,
4-64-21; комсомольського життя та еко-
номії — 2-53-94; учнівської молоді і
соціальних проблем — 2-59-82; фото-
лабораторії — 4-64-21; оголошень —
4-28-96; коректорської — 3-61-83.

Зам. № 523. Тираж 59600.

Газета виходить в п'ятницю,
четвер, суботу.
Друкарня імені Г. М. Дмитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.